

Šibenski list

ORGAN SOCIJALISTIČKOG SAVEZA RADNOG NARODA KOTARA ŠIBENIK

BRJ 463 — GOD. X

ŠIBENIK, 2. KOLOVOZA 1961.

IZLAZI SVAKE SRIJEDE

Veličanstvena proslava 20-god. narodnog ustanka u Plavnu Možemo biti ponosni na slavne dane NOB

rekao je Vicko Krstulović, član Izvršnog komiteta CK SKH

U selu Plavnu održana je impozantna proslava 20 - godišnjice ustanka. Veličanstvena po značaju, po broju prisutnih i po broju istaknutih političkih ličnosti koje su došlo da uveličaju centralnu proslavu naroda kninske komune. I selo Plavno dostojno se pripravilo da dočeka nepreglednu masu učesnika koji su svim prevoznim sredstvima i pješice, pod zastavama pohrlili sa svih strana kninske komune i susjednih općina u ovo veliko selo pod Orlovicom, smještenom na granici Like, Dalmacije i Bosne. Selo Plavno dočekalo je svoje goste i s nizom ranih pobjeda dovršena je izgradnja spomen-ambulante, osposobljen je put Knin - Plavno, a u toku izgradnja dalekovoda čija trasa kreće od Golubića do ovog sela.

Uoči dana proslave, čim se spustila noć u selu pod Orlovicom zaparale su oblačno nebo raznobojne strijele vatrometa, a po planinskim visovima anaoko razgorili su se brojni krijesovi, dok je na ozvučenom prostoru mjesto proslave organizirano prikazivanje filmova s tematikom iz narodne revolucije.

Izjutra 30. srpnja po prohladnom i vjetrovitom vremenu plavniškim kotlinom odjekivali su pucnji pripadnika odreda predvojeničke obuke i JNA, koji su u pokaznoj vježbi improviziranog napada na negdašnje neprijateljsko uporište, podsjetili mještane

i brojne goste na prve ustaničke puške koje su odjekivale prije 20 godina iz ruku ustanika ovog sela.

U međuvremenu pristizale su na mjesto proslave na široki prostor oko spomen-ambulante beskrajno duge povorke građana sa čitavog područja općine, a iznad glava mnoštva, koje se talasalo na velikoj poljani, vijorile su na snažnom vjetru brojne partijske i nacionalne zastave.

Primicao se početak velikog mitinga. Na počasnoj tribini su se nalazili članovi Izvršnog komiteta CK SKH drugovi Vicko Krstulović i Nikola Sekulić-Bunko, potpredsjednik Sabora Hrvatske, član CK SKH Ivo Družić, savezni narodni poslanik dr Ivan Ribar, narodni zastupnik Božo Radić, predsjednik NO kotara Šibenik, predsjednik kninske općine Mirko Sinobad, narodni heroji: Jožo Durbaba, Obrad Egić, Mile Joka, Stevo Opačić iz Biovičina sela, Stevo Opačić iz Plavna, prvoborci ovog kraja i mnogi politički i društveni radnici šibenskog kotara i kninske općine.

Tačno u određeno vrijeme miting je otvorio Luka Tanja, predsjednik Udruženja boračkih organizacija kninske općine, pozdravio goste i sve učesnike ovog veličanstvenog narodnog slavlja i najavio prvog govornika pukovnika Đuru Alfirevića, prvoborca ovog kraja.

U dijelu svog izlaganja drug Alfirević je između ostalog rekao, da su narodu kninske općine, pred rat, postale nesnosne ondašnje teške društvene i socijalne prilike, koje su radale siromaštinu, izrabljivanja i zaostalost. To je bilo doba tipično-buržoaske sprege: pop, kotarski načelnik i predstavnik krupnog ili sitnog kapitala. Dojadilo je narodu pečalbarene, bijeda i eksploatacija. Dolazilo je do organiziranih buna i štrajkova. Štrajkali su radnici zaposleni na gradnji Unske pruge i radnici koji su gradili kasarne i druge objekte. Utjecaj rada komunista sve jače se osjećao. I zato dani okupacije, fašističkih nasilja i zločina nisu našli nespreman narod kninske općine. Vidjelo se to na djelu. To su pokazali, prije 20 godina, kad su 28. jula 1941. Nina Đumić, Stevo Đurić, Jovan Savić, Stevo Opačić, Đuro Alfirević, zajedno s drugim ustaničcima Plavna, likvidirali ustašku oružničku postaju. Kao i tada, to su ustanike naše Krajine pokazali i kasnije, jer kadogob koji neprijateljski vojnici došao s ove naše planine, nisu mogli pomoći ni Hitler, ni Mussolini, ni njihova tehnička opremljenost.

U nastavku svog govora, Alfirević, pored ostalog je istaknuo veoma značajan udio naroda kninske općine u toku rata i narodne revolucije: 1.076 poginulih boraca i preko 800 žrtava fašističkog terora. Sa kninske općine na Sutjesci se borilo 427 boraca, a tamo je položilo svoje živote 238.

Minuta šutnje na velikom narodnom zboru u Plavnu, bila je počast za sve pale borce Kninske krajine.

Kad je pristupio govornici drug Vicko Krstulović, jedan od organizatora ustanka u Dalmaciji, bio je burno pozdravljen od učesnika mitinga i naroda sa tromede. On je u ime CK SKJ i CK SKH čestitao narodu kninske općine jubilarni praznik ustanka naroda Jugoslavije, Hrvatske i naroda Dalmacije.

Između ostalog rekao je: »Veselim što mi se pružila mogućnost, da poslije toliko godina ponovno posjetim junačko Plavno, selo pod Orlovicom, koje može biti ponosno što su u njemu odjeknule prve ustaničke puške u Kninskoj krajini. Ovdavde se je dan - dva zatim ogranj ustanka proširio na Očestovo, Mokro Polje, Polaču, Ervenjak i druga sela kninske općine i Bukovice. Raduje me što mogu istaknuti, da je selo Plavno u danima ustanka, a i kasnije bilo žarište partizansko i baza za prihvat, akcije i druge veze između partizana Dalmacije, Like i Bosne, i što se ovdje već od prvih dana kovalo bratstvo i jedinstvo naših naroda.

Izuzetna su onda bila vremena, nastavio je dalje drug Krstulović. Nije lako bilo biti partizan i narodni odbojnik. Teškoća je bilo, ali mi smo ih znali savla-

đivati. Zato naš uspjeh nije mogao izostati, jer naša borba je bila pošena i pravedna. Vodila nas je boljoj budućnosti. Radi toga u ovim danima slavljā svi možemo biti ponosni na predeni put. To nam omogućava da danas u novim i povoljnijim uslovima gradimo sebi još bolji i sretniji život.

Riječi druga Krstulovića bile su često prekidane poklicima i odobranjima.

Nakon njegovih riječi drug Đuro Alfirević otkrio je dvije spomen-ploče na tek završenoj spomen - zdravstvenoj stanici. Na jednoj su zabilježeni značajni datumi i događaji koji su se odigrali na terenu Plavna, kao 18. juli 1941. kada su ustanički Plavna izvršili likvidiranje neprijateljskog uporišta, 23. maja 1942., kada je u Plavnu-Torbicama izvršeno formiranje bataljona »Branko Vladušić«, 13. augusta 1943. kad je pred plavanjskom školom izvršeno formiranje Brigade bez poraza - V dalm. udarne brigade (I kninske). Na drugoj spomen - ploči iz crnog mramora upisana su brojna imena palih boraca s područja Plavna. Prilikom postavljanja lovor vijence muzika je intonirala počasni posmrtni marš, a 8.000 učesnika centralne proslave u Plavnu još jednom je odalo počast poginulim borcima.

S veličanstvenog mitinga u Plavnu narod kninske općine uputio je pozdravno pismo CK SKJ i drugu Titu.

U okviru ove značajne političke manifestacije odred kninskih izviđača podigao je u Plavnu logor, članovi kninskog »Partizana« izveli su javnu vježbu, a kninski planinari učestvovali su u partizanskom maršu. Do kasne noći u Plavnu je nastavljeno narodno veselje. (am)

Svečanost na Tromilji

Preko 2000 ljudi okolnih mjesta, kao i veliki broj izletnika iz Šibenika sakupio se na Dan ustanka naroda Hrvatske, 27. srpnja, na Tromilji, kojom prilikom su govorili pukovnik Jere Šupe i predsjednik Kotarskog odbora Saveza boraca Božo Blažević. Oni su u kratkim crtama podsjetili prisutne na one velike dane iz početka borbe, naročito na ovom području, kao i na te kovine te borbe koju danas uživamo.

Mnoštvo naroda, od kojih je lijepi broj došao na ovaj miting zaprežnim kolima više je puta prekidao govornike za vrijeme njihovog izlaganja, a na kraju se razliječio spontan i oduševljen pljesak.

Poslije održanih govora izveden je veoma uspješni prigodni recitativ, s učešćem članova ansambla Narodnog kazališta u Šibeniku i pjevačkog društva »Kolo«.

Kasnije se narodno slavljē nastavilo igranjem narodnih kola.

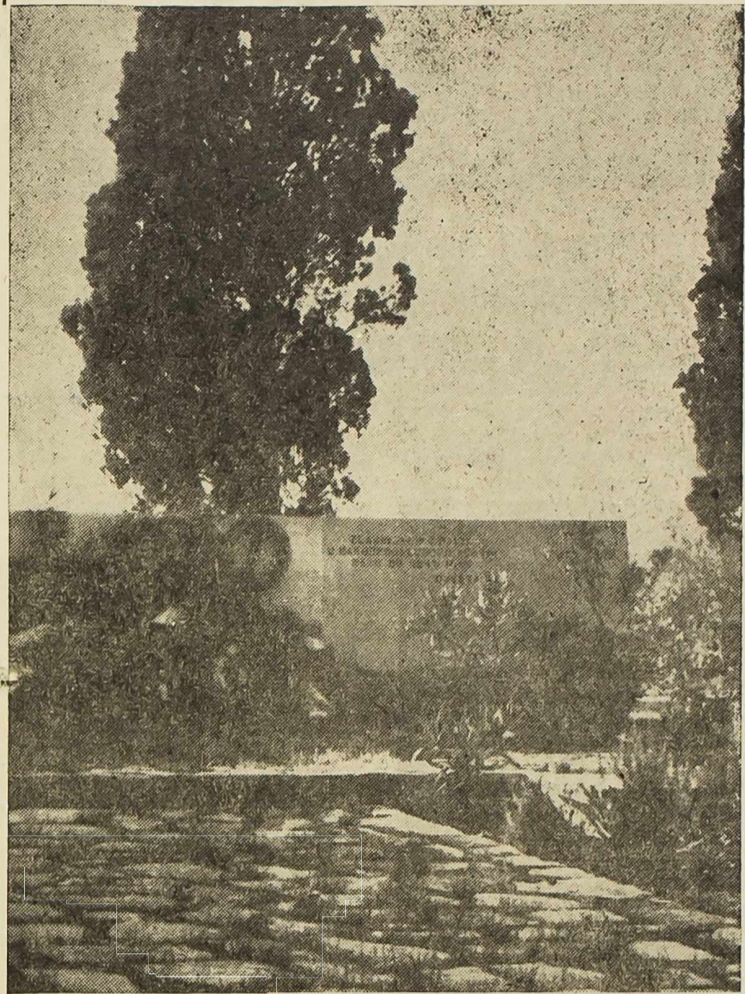
Sjednica NO-a šibenske općine

Osnovana Naučna biblioteka

Na odvojenim sjednicama NO-a šibenske općine, koje su održane u ponedjeljak 31. srpnja, doneseno je više odluka i rješenja komunalnog značaja. Pored ostalih usvojena je odluka o održavanju gradske čistoće, zatim odluka o reguliranju prilaza i saobraćaja na carinskom području šibenske luke, te odluka o upravljanju gradskim grobljima i novoj tarifi za pogreone usluge. Na sjednicama doneseno je

rješenje o osnivanju Naučne biblioteke, koja će djelovati kao ustanova sa samostalnim financiranjem, te rješenja o davanju garancije Komunalnoj banci za podizanje zajma od 66 milijuna kojim će se koristiti »Slobodna plovidba« za obrtna sredstva, kao i zajam od 10 milijuna za dovršenje plivačkog bazena u Crnici. Posebnim rješenjem osnovana je zanatsko - klesarska i keramička radnja.

Da se ne zaboravi

Jubilarna dvadeseta godina narodne revolucije obilježena je novim dostignućima i krupnim rezultatima u izgradnji socijalizma.

Boreći se i dalje za privredni razvitak naše zemlje, za daljnje podizanje životne razine našeg stanovništva, ne zaboravljamo, osobito u ovoj godini na brojne žrtve, koje su dali naši sugrađani i borci tokom narodnooslobodilačkog rata. Misao na našu borbenu prošlost i misao o ideji rada u miru i borbe za mir, predstavlja ugaoni kamen i temelj naše današnjice.

U vrijeme ove velike proslave i narod našeg kotara iskazuje svoje dužno postovanje prema herojskim žrtvama, palim u velikoj borbi.

Podižu se mnoge spomen ploče, otkrivaju spomenici na mjestima, gdje su te žrtve pale. One predstavljaju sjećanje, priznanje i opomenu jednog naroda...

Na slici: Spomen kosturnica Zlarinjanima palim u narodnooslobodilačkom ratu.

Dr Ivan Ribar govorio na zboru u Sabinim Docima

U Sabinim Docima u primoštenjskoj općini održan je veliki miting u povodu proslave Dana ustanka naroda Hrvatske i formiranja I primoštenjskog partizanskog odreda. Proslavi su prisustvovali savezni narodni poslanik dr Ivan Ribar, predsjednik Kotarskog odbora SSRN Miro Kuhač, predsjednik Kotarskog odbora Saveza boraca Božo Blažević, predstavnici društveno-političkih organizacija kotara Šibenik i općine Primošten i gosti. Na velikom mitingu pred nekoliko tisuća građana Tomo Nizić, prvoborac ovog kraja na prijedaju je evocirao uspomene iz prvih

dana ustanka naroda ovog kraja, a zatim uspomene na borbu I primoštenjskog partizanskog odreda.

Zatim je na zboru govorio dr Ivan Ribar. Poslije govora pročitano je pozdravno pismo koje je narod primoštenjske općine uputio predsjedniku Titu.

Slavlje u Crljeniku

Otvoren planinarski dom na Promini

U čast Dana ustanka Općinski odbor Saveza boraca zajedno sa planinarskim društvom »Promina« organizirao je pohod na Poljanu. U tom maršu sudjelovalo je oko 500 ljudi. Nakon vježbe koju su izveli pripadnici predvojeničke obuke, na svečan način otvoreno je planinarsko sklonište na Promini. Za zetađnju ovog objekta, pored dobrovoljnih radova, utrošeno je oko 200 hiljada dinara. (mž)

U Slivnu otkrivena spomen ploča

Na Dan ustanka naroda Hrvatske u Slivnu kod Izakovića otkrivena je spomen-ploča u znak sjećanja na 36 palih boraca ovoga sela. Svečanosti su prisustvovali sekretar Općinskog komiteta SK Šibenik Ćiro Milutin, predsjednik Općinskog odbora Saveza boraca Iviša Baranović, pot-

Bribirске Mostine: otkriće spomen ploče

U prisustvu više od 1000 ljudi u Bribirskim Mostinama svečano je proslavljen Dan ustanka naroda Hrvatske. Na narodnom zboru govorili su predsjednik Općinskog odbora Saveza boraca Slavko Puljić i tajnik NO-a općine Skradin Niko Tišma. Oni su evocirali uspomene na slavne dane NOB-a u kojoj je položilo živote 71 borac i 49 žrtava fašističkog terora sa područja Bribira, Piramatovaca, Krkovića, Ladevaca, Cjevvara, Medara i Žažvića. Tom prilikom otkrivena je spomen-ploča. (JLV)

Knin: brojne priredbe

Rasplamsanim krijesovima na planinama i brdima okolice, nizovima bakljī duž zidina stare tvrđave i vatrometom u predprazničko veće, otpočela je u Kninu i na čitavom području općine proslava jubileja narodnog ustanka, u okviru koje je održano više kulturnih, sportskih i zabavnih priredbi, da bi veliko slavljē dostiglo svoju kulminaciju na centralnoj proslavi naroda kninske općine u ustaničkom selu Plavnu.

U dane velikog slavlja

Nalazimo se u, dvadesetom po redu, julu. Cijela zemlja je u vedrom raspoloženju, cijela zemlja slavi veliki jubilej. Slavljenica je Revolucija. Za nju je raslo cvijeće kroz ove dvije decenije. Još prije 20 godina počele su pripreme za to veliko slavlje. Počele su sa prvim pucanjima partizanskim, sa buktinjama ustanka koje su u ove julске dane išle iz ruke u ruku, nošene od svih naših naroda, kroz sve krajeve naše domovine. Sa buktinjama koje su označile početak velikih žrtava i naprežanja, početak radanja nove Jugoslavije, početak slobodnih i vedrih dana.

U ovom, dvadesetom po redu, julu Tito je opet bio u U-žicu. Došao je da stisne ruku onima koji su prvi započeli pripreme za ovu proslavu. Došao je da pozdravi slavljenicu Revolucionu, da joj čestita dvadesetogodišnjicu. Prije dvije decenije on je u Užice došao kao veliki strateg i vojskovođa, a u ovom julu još i kao veliki strateg mira, vođa boraca za mir.

Dvadeset godina je prošlo... Ovih dana u kasarnama i na brodovima, starješine, učesnici velikih bitaka na Sutjesci, Neretvi i Kozari pričaju svojim vojnicima i mornarima o velikim danima naše historije, o prvim danima borbe za slobodu. Vojnici slušaju. Mnogi od njih rođeni su onda, kada se radala sloboda. Mnogi od njih nisu upamtili svoje očeve, ne znaju ni gdje im se grobovi nalaze. Mnoge od njih odgajala su žene bez muzeva. I dok starješine govore o slavnim i teškim danima borbe za slobodu, u očima mnogih mogu se vidjeti suze. Ti mladići, koji su rođeni onda kada i Revolucija, nastavit će tradicije svojih očeva od kojih mnogi nisu u životu.

Poslije jednog takvog razgovora, slušao sam dvojicu starješina, starih i prekaljenih boraca, kako razgovaraju o svojim vojnicima. — Divni su ovi naši mladići, divni su to ljudi — govorio je jedan od njih. U mojoj jedinici javilo se gotovo 40% vojnika za dobrovoljne davaoce krvi. I dok je krv njihovih očeva tekla Sutjeskom ina drugim mjestima, gdje se plaćao danak slobodi, njihova krv teče gumenim crijevima da bi sutra potekla venama nekoga kome će biti život spašen.

boraca, kako razgovaraju o svojim vojnicima.

— Za te ljude malo je reći da su svjesni. Jer, to je više nego obična svijest - govorio je drugi. Kada ovi ljudi danas daju svoju krv za nekog nepoznatog, onda kako bi tek bilo sutra kada bi bilo potrebno da se krv daje za slobodu.

To nam je tako ostalo od starih... A mnogi od njih rođeni su onda, kada se radala sloboda, sa prvim pucanjima partizanskim. I nisu upamtili svoje očeve koji su ipak živi — oni su produžili njihove živote. Njihovo djetinjstvo grjajala je vatra zapaljenih sela, njihovih kuća. Rasli su onda, kada su se djeca igrala bombama, granatama... nisu znali za dječje radosti. Uspavanka im je bila pjesma partizanska.

Ovih julkih dana ima mnogo raznobojnog cvijeća na humkama znanih i nezvanih boraca za slobodu. Vode se nijemi razgovori sa borcima, sa drugovima kojih više nema. Oni su bili prvi koji su njegovali Revolucionu, dok je još bila mala.

U ove dane kada slavimo veliki jubilej, mi se sjećamo svih tih znanih i nezvanih boraca za slobodu. Oni su započeli pripreme za ovo naše veliko slavlje sa prvim pucanjima partizanskim, sa prvim buktinjama ustanka.

Na nama ostaje da nastavimo njihove tradicije.

Mihajlo Kurilov. kap. JNA

Historijski spomenici

Gornja slika prikazuje jedan od brojnih ugaonih stupova na jednoj patricijskoj kući. Pored drugih bogatih vanjskih dekoracija na palačama u kojima su stanovali plemići, ovakvi su stupovi predstavljali još jedan detalj, koji je vidno naglašavao razliku između plemića i pučana. Srednjovjekovni Šibenik, kao i mnogi drugi gradovi kod nas i u Evropi uopće, bio je u pogledu svog stanovništva podijeljen na pučane i plemstvo, uz koje je naravno, usko bio vezan i svećenički stalež. Ta se podjela vidjela često i na svakom koraku. Dok su kuće pučana bile stare, trošne i neugledne, sa mračnim konobama i sitnim prozorima, plemići su gradili palače, koje su za ono doba predstavljale pravi luksuz. Grbovi i znakovi pripadnosti, bili su uz kičene vanjske dekoracije, i uz ovakove ugaone stupove, elementi, koji su označavali porijeklo i položaj. Poznato je, da je između plemstva i pučana dolazilo do sukoba i kod nas, a tu i tamo poneki pokušaji da se prikaže njihova tobožnja povezanost, nikad nisu bili historijski opravdani. J. Celar

Problemi koji bi se mogli lako riješiti

U jeku turističke sezone

Turizam je takva privredna grana, koja ovisi od mnogo činilaca, kao na pr. saobraćajnih veza, udobnog smještaja, dobrih cesta, pristupačnih cijena, propagande itd. Šibenik ima sve uvjete da se razvije u jak turistički centar, samo treba više posvetiti pažnje tim faktorima, koji se sada samo djelomično zadovoljavaju, a trebalo bi učiniti još mnogo, da bi posjetioci — turisti, bilo domaći ili strani, otišli zadovoljni sa željom da se i druge godine vrate u Šibenik. Nažalost, takvih je vrlo malo. A zašto?

Prvo da se osvrnemo na kupalište Jadriju i prevoz do njega. Tome bi se u stvari moralo posvetiti najviše pažnje u vrijeme turističke sezone, jer domaći i strani turisti najviše dolaze na more, da uživaju u njemu, neki i iz zdravstvenih razloga, pa traže udobna i pristupačna kupališta, što zasad Šibenik ne može pružiti, a ima lijepo smješteno kupalište, borovu šumicu, prostranstvo, kakovo se rijetko može naći, pa ipak ne privlači turiste. Krivnja leži u teškoći prevoza ili kako se kaže od posjetilaca: »Umoran dođem zbog prevoza, umoran se vratim opet zbog prevoza, dok je na samoj Jadriji vrlo lijepo«. Već sama pomisao na odlazak i povratak toliko je snažna kod posjetilaca, da gube iz vida prirodnu ljepotu, čisto more, zrak, sunce, borovu šumicu itd.

Istina je, da m/b »Jadrija« kupalište je dobilo dosta, ali nije riješilo pitanje udobnog prevoza. U čemu je problem?

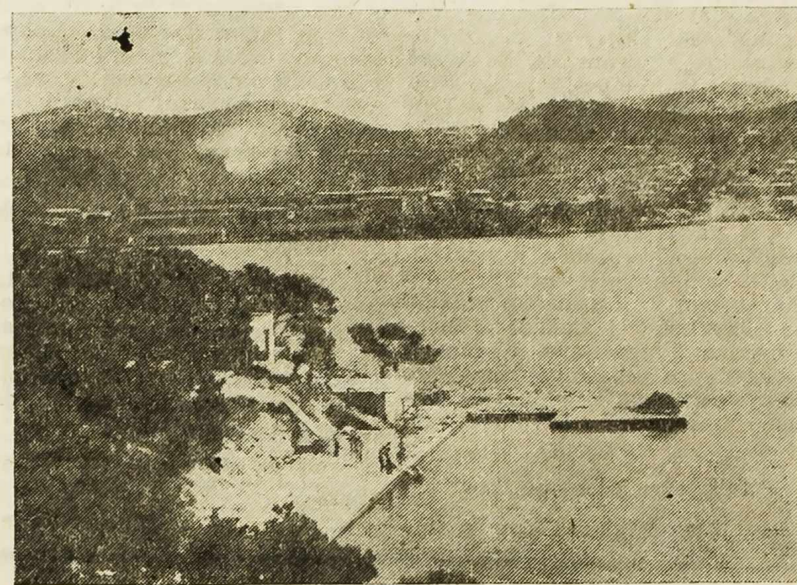
Svake godine ista pojava u ovo doba: nekulturno ponašanje u odlasku i povratku, osobito djece i mladića, guranje, galama, »povišeni tonovi«, pogrdne riječi, jer svatko želi ući prvi u brod, zauzeti mjesto za sjedenje. Izgleda, da u tome prednjače domaći, a došljaci se pomalo privikavaju, jer su »ugroženi« bojeć se, da ne bi i oni ostali kratkih rukava. U jednu ruku i opravda-

no! A sada nastaje idila na brodu. Djeca, djevojčice i dječaci, djevojke i mladići sjede, a stariji — čak i stari ili starije — stoje. Teško je vidjeti, da bi se koji od mladih digao i ustupio mjesto starijem. I roditelji u takvim slučajevima ostaju pasivni i ne upozoravaju svoje dijete, da se ustane i ponudi mjesto starijem ili majci s malenim djetetom, već naprotiv stupaju u obranu djeteta, ili bolje rečeno zameću »kavgau«. Dakle, rezime: stariji se diže, da bi ustupio mjesto starijem. Možda ne bi bilo na odmet, da se na vidnom mjestu u brodu stavi parola, kao podsjetnik za roditelje i djecu.

Takve se slike redaju kada se ide na Jadriju. Kod iskrcavanja se isto ponavlja: guranje, skakanje iz broda, trka tko će uhvatiti bolje mjesto itd. itd., a kod

Što o tome misle gosti, vrlo je važno za Šibenik i njegovu propagandu, jer najbolja su propaganda posjetioci. Oni svoje utiske prenose na svoje prijatelje, poznanike, kada se vrate kući. A kakovi su utisci, nije teško pogoditi.

Kako riješiti ovaj problem? Mislim, da iako ima teškoća, da ipak nije nerješivo, ako želimo, da naš grad postane u pravom smislu turistički ne samo na papiru, već po broju turista, koji nisu usputni prolaznici, već koji dolaze, da bi ostali u Šibeniku provesti svoj godišnji odmor. Koliko je to značajno i u privrednom pogledu, to ćemo sada ostaviti!

Kupalište Martinska

povratka još jedna novost: stvaranje »prepa« pred ogradom jedan sat prije polaska broda. Kada se otvore vrata, nastane takva jur-njava, kao da se ne radi o ljudima. Brod se brzo napuni i mora krenuti 15–20 minuta ranije od reda vožnje, jer ima i takvih, koji su ostali pred zatvorenim vratima, jer nije bilo više mjesta. Preskaču ogradu, ne vodeći računa o kapacitetu broda, opasnosti, jer u takovoj velikoj gomili ljudi ima dosta neplišvača djece i odraslih. Ta »idila« se ponavlja iz dana u dan.

A kako je tek u nedjelju i prazničnim dane? Tolika gužva, umor mjesto odmora!

pravu »Jadriju« pobrine za još jedan brod i kada bi dva broda bila u prometu, sigurno bi se stanje popravilo. Putnici bi s veseljem odlazili na »Jadriju«, uživali prolazeći kroz kanal. A kako bi tek bilo, kada bi se izgradila cesta, koja bi spajala kupalište Jadriju s Martinskom, pa uz to jedan autobus. Zar ne bi bio problem riješen?

Tačno je, da se na Jadriji dosta učinilo, ali ne bi se smjelo stati kod toga. Kupalište bi se moralo širiti, jer ima dovoljno prostora. Trebalo bi betonski nogostup produžiti na desnoj strani, koji bi ujedno služio i za sunčanje, te očistiti more od

ovećih kamenja i nasuti šljunkom. Isto tako i na prednjoj strani koja je zaštićena od maestra-la.

Pored Jadrije Šibenik ima još jedno kupalište — Martinsku. Ona je posebno privlačna za mještane iz dva razloga: prvo, jer je prevoz nešto povoljniji, a drugo što je jeftinije, iako, bar zasad, nije ni izdaleka tako udobno i lijepo kao na Jadriji. I ovo kupalište posjećuju prvenstveno domaći turisti, premda se primijeti i po koji stranac.

I ovo kupalište postat će uskoro privlačnije, jer je povezano s kanalom, koji je s ove strane stavljen na raspolaganje građanstvu.

Dok je prevoz do Martinske nešto povoljniji, dotle nedostaje u dobnih terena za kupanje, posebno za djecu i za sunčanje. Iako je nešto učinjeno, to je premalo, a prostor je opsežan. Bržim uređenjem Martinske otvorena bi se Jadrija.

U kanalu ima krasnih uvalica, a to je ujedno i vrlo romantičan predio, pa je zbog toga i privlačan. Izgradnjom pristupačnih stazica postao bi omiljeno izletišta.

Tako bi Šibenik dobio kupališta od Martinske preko Kanala do Jadrije. Kupalište kakvog ne bi bilo na našoj obali. Tada bi se moglo govoriti o sibenskoj rivijeri.

Takav ogroman kupališni prostor moglo bi iskoristiti i ugostiteljstvo podizanjem udobnih restorana i vikend kućica.

Naravno, da bi to bili veliki zahvati, ali koji nisu nemogući. Svaki građanin Šibenika trebao bi nastojati da njegov grad svaki dan bude ljepši, privlačniji. Dobrovoljnijim radnim akcijama omladine Šibenika moglo bi se dosta učiniti, tako da bi se i s malim finansijskim sredstvima ostvarilo mnogo, a svakako da bi veliki udio pružile naše tvornice i poduzeća. Dakle, na prvo mjesto: ljubav prema svome gradu, dobra volja i organizacija.

Tako bi i Šibenik postao u pravom smislu turistički grad, grad neiscrpnih historijskih vrednota. On bi privlačio svake godine sve više turista domaćih i stranih.

Tada bi Šibenska rivijera procvjetala i postala bi konkurencija najpopularnijim. Njen glas bi se brzo širio na prvo mjesto diljem naše domovine i izvan naših granica. (A. C.)

film

Roman jednog ginekologa

ZAPADNONJEMAČKI FILM. REŽIJA: FOLK HARMAN. GLUMCI: RUDOLF PRAK, NADJA PODEREGIN, VINI MARKUS, ANEMARI BLANK.

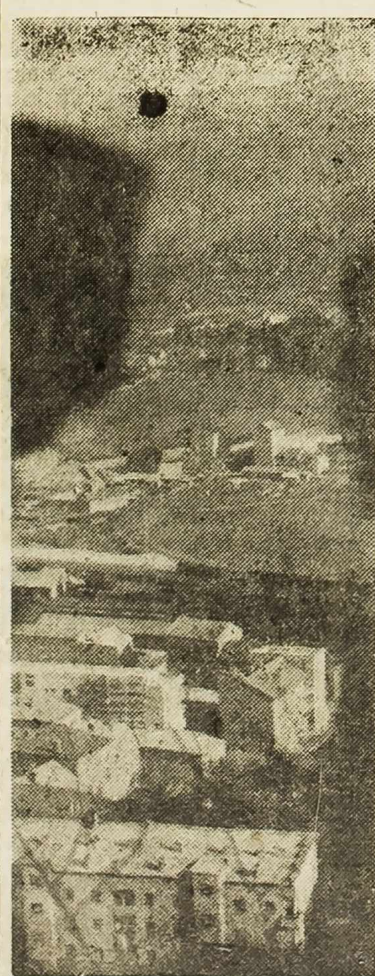
Ne znamo kakav je roman, ali film je manje - više melodrama. Ima u njegovom sadržaju ozbilnosti koja se odnosi na ljubav prema pozivu i čovječnosti liječnika — ginekologa. Suosjećamo s onima koji žele imati djecu, a ne mogu, pa usvajaju drugu i odgajaju ih s ljubavlju, i s onima koji konačno shvataju ozbilnost koraka što su ga učinili i željno očekuju dijete. Nije uvjerljiva tragedija asistentkinje Beate, koja voli ginekologa i zna da joj je on sklon, i koja je lako mogla, poslije smrti njegove žene, da dozna da on samo nju voli. Ali trebalo je da se preda čovjeku kojega ne voli i s njim zatrudni, da bi zatim doživjela saobraćajnu nesreću u kojoj pogiba taj čovjek, a ona biva teško povrijeđena i pritom dolazi do pobačaja, a ginekolog je spašava u radnji čak osobno izvršivši operaciju nad njom, te ih sada više ništa ne može razstaviti. U francuskom filmu »Slučaj dra Laurenta« vidjeli smo normalno rođeno dijete, a u ovom radanju s carskim rezom. Iako se protiv toga ne može ništa reći, ipak je film mogao biti i bez te scene, jer je više riječi o jednom naučnom podatku, koji u ovom slučaju ne pridonosi filmu ni na bolje ni na gore.

Slabe žene

FRANCUSKI FILM. REŽIJA: MICHEL BOISROND. GLUMCI: MULENE DEMONGEOT, PASCALE PETIT, JACQUELIN SASSARD, ALAIN DELON.

Film koji počinje lepršavo, veselo i duhovito, a zatim opa-

da i razvija se u neočekivani završetak. I takav pokazuje određeno stanje i shvaćanja, bez obzira da li su njegovi tvorci htjeli o tome nešto reći. Mladenačke nepodopštine, preljub i nakraju pokušaj ubojstva zajedničkog ljubavnika završavaju kaznom zatvora. No to je sve ispalo tako olako te se čini da u ono, ili tko drugi, voljni opet nešto slično učiniti. Sve je nekako uzeto »u valcer«. Ima u filmu duhovitosti koje tjeraju na smijeh. U cjelini film je jedan od slabijih u prvom redu po svom sadržaju, pa ga ni najbolja režija ne bi mogla učiniti boljim. Gluma je dobra, naročito ženske trojke. (p)

Knjig

NOVI ČASOPISI

„Republika“ br. 6

Iako s izvjesnim zakašnjenjem u knjižarskim izlozima pojavio se šesti broj časopisa za književnost, umjetnost i društvena pitanja »Republika«. Odmah se može reći da je ovaj broj, gledajući retrospektivno na one od nekoliko mjeseci ili pak godinu dana kvalitetom nešto lošiji. Na uvodnom mjestu ovog lipanskog broja poznati hrvatski pjesnik Jure Kaštelan objavljuje prozu »Čudo i smrt«. Jednostavnom rječju, sažeto, bez nekog naročitog, da tako kažemo, pokušaja da se da nešto novo Kaštelan je u ovoj prozi dao jedan veoma realističan prikaz života na granici stvarnosti i htijenja. Milivoj Slaviček tiska pet pjesama pod zajedničkim nazivom »Pronalazak tuge«. On se i ovoga puta pokazao kao vrstan zapažat svakodnevnih pojava, iz ovog kretanja u kome se pokušava naći smisao ponekad tamo gdje ga, bar prividno, i nema. Ladislav Zimberk piše o svom posljednjem razgovoru s preminulim regionalnim pjesnikom Nikolom Polićem. Pored toga talijanski pjesnik Giuseppe Ungaretti objavljuje u prijevodu nekoliko pjesama iz svoje zbirke »Allegria«, koje su nastale u prvom razdoblju pjesničkog stvaranja ovog, svakako jednog od najeminentnijih talijanskih pjesnika 20. stoljeća: »Polazeći od čistog stanja on analizira slučajne objekte, služeći se pritom čestim sličnostima i analogijama. U kratkim stihovima nižu se spontane impresije zahvaćene u svojoj biti. Sugestivnost je riječi maksimalna, a u težnji za čistom izrazu nestaje i interpunkcija. Dalje nalazimo pjesmu dosad ne toliko poznatog mladog pjesnika Zvonimira Drvara »Umiret samoinicijativno«.

O poznatoj skulpturi »Rodina« Katedrala piše Milan Selaković, »Svijet Etruščana« danas — razglaba Marin Zaninović o Jean-Paul Sartre kao angažiranoj književniku govori Sonja Popović-Zadrovčić. Usto Mijo Mirković tiska svoje utiske iz Italije »Surrak u Via Della Scala«, a o suvremenoj španjolskoj poeziji svoj kratki rad objavljuje Tomislav Sabljak.

ISTINSKA RIJEČ UMJETNIKA

U povodu izložbe Ante Belamarića

Ne treba da se shvati kao riječ kurtiozije, kada se reče da smo razgledajući izložbu radova u duborezu šibenskog umjetnika Ante Belamarića ostali začuđeni i prijatno, veoma prijatno iznenađeni. Začudeni u toliko što nam do sada stvaralaštvo ovog našeg sugrađanina nije bilo poznato, a prijatno iznenađeni u prvom redu serioznošću gotovo svih 18 eksponata, koliko ih je Belamarić izložio na ovom svom prvom predstavljanju građanima Šibenika.

Svijet Belamarićevih duboreza živi nekim svojim posebnim životom, nekom čudnom esencijom odražava se na svim radovima ovo vrijeme današnje, i ono prošlo, pa se, kao, na primjer, i izvršno rađenoj kompoziciji, s tematikom iz NOB-a, sve stoji u jedno, postaje da egzistira u samom jednom i upravo takvom senzibilitetu, koji dovoljno jamči da se pred nama nalaze zreli radovi umjetnika, koji je već i s ovim mnogo dao.

Umjetnost kakva je ova, možda kod nas još uvijek nedovoljno cijenjena, poznata i upoznata, bez sumnje vuče svoj korijen iz realnosti koja je to u svakom trenutku bez obzira na temu, njenu varijaciju, pa, ako hoćete i tehniku.

Očito je da Belamarić nije rekao svojoj posljednjem riječ. Sigurnost ruke, snažan zamah inspiracije, koja se rađa samo u sretnim trenucima želja da se »od ništa izdijela ne samo nešto«, uvjerava nas da ovaj umjetnik u sebi nosi još bezbroj do sada tek djelomično iskorištenih mogućnosti. A upravo je to ono, što nas raduje i što nas silji da s izvjesnim respektom prilazimo razgledanju radova u duborezu Ante Belamarića.

Prilikom posjeta ovoj izložbi obratili smo se Belamariću i zamolili ga da odgovori na dva pitanja.

1. Kad ste prvi put stupili u »dodir« s ovom umjetnošću?

— Počelo je davno, još prije rata, da rečem tačnije 1936. godine. Doduše, to nije bio neki kontinuirani rad, više onako u okolici. Samo, već pri prvim pokušajima osjetio sam da mi stvar »leži«. A upravo to je i bilo sudbonosno. Kad se već jednom počelo nije se moglo stati. Pa, gledajući sad retrospektivno, — nije mi ni žal. Nije mi žal truda koji sam uložio u svoje radove. A, vjerujte, nije ipak lako.

2. Kakva je vaša tehnika, materijal koji obradujete, što vam stvara teškoće?

— O nekoj posebnoj tehnici ne bih htio govoriti. Možda je i nema. Mislim da je to prije heki unutarnji poriv, — čovjek prosto iskaže sebe... Za razli-

ku od drugih koji se bave ovakvim radom ja svoje eksponate izrađujem isključivo u hrastovini. U tome je možda specifičnost mojih radova... Teškoće u glavnom proizlaze iz pomanjkanja potrebnog alata. Samo uzмите ovo: ja radim sa šest dljetala, a drugi ih imaju pokraj sebe i deset puta toliko. Ma ništa...

Kasnije, listajući knjigu utisaka, koja je ispunjena veoma pozitivnim sudovima, našli smo i na ovu zabilješku: »Impresivno djeluju radovi u duborezu izvršnog majstora, zapravo već kompletnog umjetnika Belamarića, za kojeg je prava šteta što još nije član naših najviših umjetničkih udruženja. Zašto se ovom čovjeku ne omogući aktivni rad na izradi morskih panoa u ostalig iz našeg pomorstva sa slavnom tradicijom. Bio bih sretan kad bih ga vidio u društvu najeminentnijih naših umjetnika«.

SPORT-SPORT-SPORT

Pobjeda „Krke“
u Mariboru

Na državnom prvenstvu u veslanju, koje se održano u Mariboru, šibenska »Krka« nastupila je samo sa jednom članicom u seniorskoj disciplini četveraca bez kormilara. Drugog dana natjecanja »Krka« članice u sastavu Škarica, Vrdić, Lambaša i Guberina u vrlo dramatičnoj trci pobijedio je renomirane članice »Mladosti«, »Mornara« i »Jadrana« iz Rijeke. »Krka« je ostigla vrijeme od 6:03,8. 2. je »Mladost« 6:04,6. 3. »Mornar« 6:04,8. 4. »Jadran« i 5. »Metalac« iz Sincačeva.

VATERPOLISTI
»SIBENIKA« TREĆI NA
PRVENSTVU PODSAVEZA

27. prošlog mjeseca održano je u Biogradu vaterpolo prvenstvo podsaveza Šibenik - Zadar. Na prvenstvu su sudjelovale četiri ekipe i to po dvije prvoplasirane ekipe s kotarskog prvenstva Šibenik i Zadar i to: »Jedinstvo« iz Zadra i »Biograd« su predstavnici Zadra, a »Šibenik« i »Mornar« iz Zlarina s područja Šibenika.

»BIOGRAD« — »SIBENIK« 3:2

Utakmica je počela s dosta nervoznom igrom a naročito od strane igrača »Šibenika«, koji su ušli u igru impresionirani važnošću ove utakmice, koja je za ovu ekipu važila, da li će moći sudjelovati na prvenstvu sjeverne zone Dalmacije. Pobijedili su vaterpolisti »Biograda« s minimalnim rezultatom od 3:2. Zgoditke za »Biograd« su postigli Radović 2 i Medić, dok je oba zadobila za »Šibenik« postigao Pema.

»JEDINSTVO« — »SIBENIK« 7:3

Ekipa »Jedinstva« u svakom slučaju bila je bolja i potpunija ekipa. Svaki njihov napad bio je velika opasnost za vrata Nakića. Golove za »Šibenik« su postigli Pema 2 i Jelusić. Gledalaca oko 1000. Sudac Knežić iz Šibenika.

SIBENIK — BELIŠĆE 4:4 (4:2)

45 minuta dobre igre

U prijateljskoj nogometnoj utakmici »Šibenika« i »Belišća«, drugoplasirana ekipa slavonske zone igrali su neriješeno 4:4 (4:2). Zgoditke su postigli za »Šibenik« Bašić 2, Miljević i Stošić. Sudio je dobro Bašić pred oko 300 gledalaca.

To je bila prva utakmica u okviru priprema za nastupajuće prvenstvo. Domaći su zadovoljili gledaoce samo igrom u prvom poluvremenu. U nastavku na terenu se odvijala nezanimljiva utakmica u kojoj su gosti, igrajući protiv vjeha, uspjeli izjednačiti. U ekipi »Šibenika« najslabije tačke bili su vratari. Ekipa

DVA NOGOMETNA SUSRETA

Ekipa iz Kadina Glavica pobijedila je ekipu iz Otavica sa 4:2 golovima Br. Gagrica 3 i B. Gagrica, dok su za Otavice strijelci bili Reljanović i Mikelić. U drugom susretu jedanaestorica iz Biočića pobijedila je sa 7:4 momčad iz Kričaka. (MŽ)

»SIBENSKI LIST«
organ Socijalističkog saveza radnog naroda kotara Šibenik
Uredništvo: Šibenik — Ulica Jelke Bučić 5 — Tel. br. 5-62
Direktor: Marko Jurković
Glavni i odgovorni urednik:
NIKOLA BEGO
Uređuje redakcijski kolegij
Tekući račun: Komunalna banka Šibenik broj 435-70-1-7
Rukopisi se ne vraćaju
Pretpata za tri mjeseca 130, za pola godine 260, godinu 520 Din
Tisak: »Stampa« - Šibenik

Streljačko natjecanje u Kninu
Gospić najbolji

Kao i svake godine, u čast Dana ustanka, u Kninu je održano tradicionalno streljačko natjecanje na poligonu streljačke družine »Boško Žunić« kod Atlagičmosta. Ove godine gađalo se malokalibarskom puškom i uz učesće strijelaca-žena. Sudjelovale su ekipe streljačkih društava iz Gospića, Zadra, Splita, Šibenika i Knina. Najavljeni strijelci iz Urvara i Karlova nisu došli na takmičenje, koje se održalo po lijepom vremenu, u prisutstvu brojnih ljubitelja ovog sporta i izvršno provedenoj organizaciji Općinskog odbora streljačkih društava u Kninu.

U konkurenciji strijelaca sa po 4 člana u ekipi postignuti su slijedeći rezultati:

1. Gospić 1.015 krugova, 2. Knin 976, 3. Zadar 969, 4. Split 966 i 5. Šibenik 933 kruga.

Najbolji pojedinci: 1. Šljivar - Gospić 266 krugova, 2. Kai-

meta - Zadar 261, 3. Vetma-Split 259, 4. Repac - Gospić 255 i 5. Serdar - Gospić 254 kruga.

U natjecanju ženskih ekipa, sa tri člana u momčadi pobijedile su Gospićanke, osvojivši 681 krug, 2. Knin 665 i 3. Split 656 krugova.

Pojedinačni plasman žena. Prvo mjesto pripalo je Katici Corak iz Gospića koja je postigla 242 kruga, 2. Elzi Žunić, također iz Gospića 226, 3. treća Kninjanki Nataši Živković sa 225 krugova, 4. je Mirjana Matić-Knin 224 i 5. Dragica Tabak iz Splita sa 221 krugom.

Nakon ovog uspješnog takmičenja predstavnik Općinskog streljačkog odbora drug. Marko Gvozdenović na svečani način predao je muškoj pobjedničkoj ekipi Gospića lijep pehar izrađen u Duborezu, a ženskoj ekipi također iz Gospića prelaznu zastavicu.

Radnička sportska djelatnost

Mnogo takmičara

Prošle nedjelje završen je turnir Općinskog odbora za radničku sportsku djelatnost Šibenika. Najviše uspjeha imali su takmičari iz tvornice »Jadranska«, tvornice elektroda i ferolegura, te takmičari Vojne pošte.

U malom nogometu prvo mjesto osvojila je ekipa »Velimir Škorpik« ispred ekipa »Dane Rončevića« i »Jadranske«. »Velimir Škorpik« je prvo mjesto osvojio samo zahvaljujući boljoj gol razlici, jer je ekipa »Dane Rončevića«, imala isti broj bodova. Sve utakmice su bile dosta zanimljive. Najbolji nogomet, prikazala je ekipa »V. Škorpik«, koja je u svojim redovima imala nekoliko dobrih igrača među kojima se isticao Tikulin.

U šahu prvo mjesto osvojila je ekipa Vojne pošte 9999. Ona je između deset ekipa imala najviše uspjeha i tako osvojila zastavicu organizatora.

U gađanju zračnom puškom tvornica elektroda i ferolegura bila je najuspješnija. Ona je od 300 krugova ostvarila 252, što je svakako dosta dobar rezultat.

U odbojkaškom susretu prvo mjesto zauzela je »Jadranska«, a pobjedniku u malom nogometu dodjeljen je pehar.

Organizacija je bila na visini. (d)

GRAČAC — RASLINA 6:5

U prijateljskoj nogometnoj utakmici ekipa iz Gračaca pobijedila je ekipu iz Rasline sa 6:5. Kod domaćih su se istakli Krička i Lazinica, a kod gostiju Lokas. Sudio je Lazinica sa manjim greškama. (PL)

POLET — BORAC 5:2

U Jadrtovcu je odigrana nogometna utakmica između »Poleta« iz Zablaca i donaćeg »Borca«. Tokom cijelog susreta gosti su bili bolja ekipa i zasluženo su pobijedili. Pred oko 300 gledalaca dobro je sudio Aleksa. (IA)

POLET — MLADOST 5:1

U Zablacu je domaći »Polet« svladao ekipu »Mladosti« iz Tribunja sa 5:1. Strijelci: Rošini 3, Šiška i V. Grgas za domaće, a lijeva spojka za goste. Domaći su u svakom pogledu nadigrali goste, koji su rijetko kad opasnije ugrozili protivnička vrata. Kod »Poleta« su se istakli Rošini i Kristić, a kod gostiju Stampalija. Gledalaca 200. Sudio je dobro Aleksa. (IA)

BORAC — VRPOLJE 1:0

Jadrtovački »Borac« zaslužio je pobijediti ekipu iz Vrpolja sa tijesnim rezultatom 1:0. Jedini zgoditak postigao je D. Morović. Gledalaca oko 300.

RAKOVO SELO — DUBRAVA 0:2

U Rakovu selu je odigrana nogometna utakmica između ekipa Rakova sela i Dobre. Poslije uzbudljive i fer igre potpuno zaslužio su pobijediti gosti iz Dobre sa 2:0.

Golove su postigli S. Baković i N. Belamarić. Kod domaćih najbolji je bio Juras, a kod gostiju Baković i vratar J. Protega. (JV)

KADINA GLAVICA — OTAVICE 6:4

U čast 20-odšinjice narodnog ustanka u selu Kadina Glavica odigrana je nogometna utakmica između omladine ovog sela i ekipe iz Otavice. Nakon bolje i borbenije igre u drugom poluvremenu pobijedila je domaća ekipa s rezultatom 6:4 (MŽ).

Slobodan Marković

VELIKI TOD

U susjedstvu su ga svi zvali Veliki Tod. Nije bio od raskida da sebi uskrati poneko smjelije zadovoljstvo. Recimo, ulazio bi u svoj stan preko krova nekog susjeda koji se bojao mraka kao dijete. A Veliki Tod je pritiskivao crnjep punom snagom.

Zbog toga su išli i kod suca za prekršaje i Veliki Tod je morao da plati svoje šetnje po krovu susjeda, ali to ga nije slomilo. Jednom je na Kalenićevom trgu nokautirao konja.

Na saslušanju je rekao otvoreno: — Bolje da sam udario onog seljaka što je djecu tukao bičem zbog šake trešanja.

Takav je bio Tod. U podne se vraćao sa rada iz ciglane, a u naručju su mu bile najveće lubenice koje mogu da se pronađu uz pločnik.

Ustajao je čim se trg otvori i donosio za svoje u dom sve što je potrebno da ručak bude bogat.

naša priča

Veliki Tod je mnogo jeo, ali trebalo je i prehraniti taj organizam u kome su živili i dobrota i snaga.

Spasoje staklorezac, bivši ratnik kome je šljivovica izmijenila sliku svijeta, vraćao je kod Toda kao od svoje kuće i Tod ga je hranio.

Navraćao je i Raja koji je sa Zarkom zvanim »BAP« spavao na strugotini u jednom podrumu. Ali jedne noći u svome ležaju našli su mačku i mačice. I naravno, o tome je trebalo obavijestiti Velikog Toda.

Veliki Tod se opijao samo subotom. Nedjelju je ostavljao za trežnjenje.

Sve do snijede nitko sa Todom nije govorio u kući i on je gorko patio zbog takve nepoštene ignoracije.

Na kraju, došlo je i do konačnog nesporazuma između Velikog Toda, porodice, susjeda, svega što je do skora bio život.

A sve to nije moglo da se obavi bez Vičija, pa je i Tod, koji je vjerovao u svoje poštenje došao na sud bez branioca.

O svemu što je bilo sporno Tod je imao jedno blagorodno »slažem se« i Sud je na osnovu ovakvog stava odredio Todu nekoliko alimentacija, uzimajući u obzir i njegovo prekovremeno pečenje cigala i crepova.

Sudac je pitao Velikog Toda da li je zadovoljan.

Tod se nije dvoumio: — Zadovoljan sam i još više sam u stanju da dam!

Onda su zastupnici tužitelja bili ushićeni Todovim stavom. Skoro da su mogli strankama koje zastupaju da saopće:

— Svojom advokatskom umješnošću, uspjeli smo i više od predviđenog!

Poslije odluka sudnica je ostala prazna. Sudac pogleda porotnike. Porotnici suca. Jedan porotnik reče:

— Svi se cjenkaju oko alimentacija za djecu, a ovaj čovjek je dao više, mnogo više, pa je čak unio i jednu novu stavku u kojoj se jasno vidi da je u stanju zbog svoje djece i život da žrtvuje.

Veliki Tod poslije suda ode u jednu podunavsku varošicu i u jednoj časnoj kući istog dana nađe sebi drugu ženu.

Ova ga je razumjela i nedjeljom kad bi se trijeznio ispijajući krigle hladnog piva, rasprijetala mu je postelju, grijala vodu i kuhala nakiselu pileću juhu.

Sve u svemu, to je tako jednostavno i nije mnogo skupo, a Velikom Todu je pričinjavalo zadovoljstvo i on počeo da ulazi kroz vrata i pija i trijezan.

Susjed kukavica se izlječe od straha. Suci za prekršaje nisu više tretirali njegov slučaj.

A ciglana riješi da ga unaprijedi, jer on se vrlo dobro razumio u posao koji je radio.

Jednog dana kad je Tod već uveliko živio na miru, u svojoj novoj kući, pojavio se u dvorištu jedan mladić koji je mnogo ličio na Velikog Toda. Oni se zagriješili i rasplakali.

Veliki Tod onda dosprijeti još mnogo cigala i crijepa, pa njih dvojica bez pomoći inženjera podiđe prema prolazu jednu ljupku kuću sa velikim prozorima.

Veliki Tod je poslije udao i kćer. Sve ga tuđe prodoše.

A priča o njemu kao što se vidi neuništiva je.

Pred prvenstvo Nogometnog podsaveza Šibenik

»Dinara« i »Došk« su najveći favoriti takmičenja

Još samo nekoliko tjedana dijeli nas do početka novog prvenstva šibenske podsavne lige u nogometu. To je radosa vijest za sve one koji uživaju u ovom sportu. Igrališta će ponovo ozivjeti. Uveliko se stvaraju planovi za jedno takmičenje koje je puno i skrušenja za sve učesnike. Dinamičnost i borbenost je glavna odlika klubova ovog podsaveza.

Kao što je poznati naziv pravka brani »Dinara« Knin iz Knina. Bijasko, koji je zadesio kninskog predstavnika u kvalifikacijama za ulazak u društvo drugoligaša i dan danas je tema razgovora u gradu na Krki. Izgubljeno teško se povraća — govore kninski prvotimci razočarani u svoj neuspjeh. Teško je sumnjati da će »Dinara« ove godine obraniti titulu šampiona kao u proteklom prvenstvu. Jer, s velikom i žarkom nadom po-

činju borbu drniški »Došk« i »Metalac«. Uz »Dinaru« ova dvojica će voditi glavnu riječ i u novom prvenstvu, dok TLM ima nešto manje izgleda. Po svemu sudeći »Došk« je ekipa koja nas može u ovom takmičenju ugodno iznenaditi. Njegov ovogodišnji nastup očekuje se sa zanimanjem, jer su njegovi redovi pomladeni. Tajnik »Doška« Kažimir Aralica je rekao, da će sigurno osvojiti prvo mjesto i konačno prestiži kninsku »Dinaru«.

Što ostali obećavaju? Lozovački »Aluminij« ozbiljno je trenirao cijelo vrijeme i svim takmi-

čarima u novoj sezoni bit će tvrd orah. Novajlija u ligi »Požar« iz Skradinskog Polja u proteklom prvenstvu nije uspio. Slabim pripremanja izgleda da su i ove godine riješili zauzeti zadnje mjesto. Skradinski »Sošk« u ovom prvenstvu ulazi s pomladenom ekipom. Nadaju se boljem.

Dakle, ovogodišnje borbe bit će interesantnije nego ikad dosad. Ovo prvenstvo obećava da će biti uzbudljivije, jer su ekipe napredovale. Teško je ipak određenije prognozirati. To ćemo učiniti nakon prvih nekoliko kola koja se očekuju s velikim zanimanjem. (MŽ)

GRADEVNO PODUZEĆE »IZGRADNJA« — ŠIBENIK

raspisuje

natječaj

za dodjelu stipendija u školskoj godini 1961/62.

1. Jednu stipendiju za AGG fakultet — građevinskog smjera.
2. Jednu stipendiju za srednju tehničku školu građevinskog smjera.

Molbe dostaviti ovom poduzeću do 15. VIII 1961. god.

DRVNI KOMBINAT — ŠIBENIK

OBAVIJEST

TRAŽI SE TRGOVAČKI POMOĆNIK ZA PRODAVAČA NAMJEŠTAJA. PLAĆA PO TARIFNOM PRAVILNIKU.

Nastup odmah ili po sporazumu.

Nogometni aktiv »Šibenik«
Cista Velika